

SZEMÜNK ELŐTT

- a bibliai próféciaák kutatása -

14. Az északi király (4. rész) - 40-ig versben – a történelem -

Jefferey Pippenger -től

Az északi és a déli király képlete

Az eddigi tanulmányok nagyrészt Dániel 11:40-el foglalkoztak, és mielőtt tovább lépnénk, még időzünk egy keveset a 40. versnél.

„De a vég idején összetűz vele a déli király, és mint a forgószél, úgy megy reá az északi király szekerekkel, lovasokkal és sok hajóval, és betör az országokba, előzőnli és végigjárja azokat.” (Dániel 11:40)

Habár az északi király kivoltának kérdése sokkal tágabb körű a bibliai próféciaiban, mint a déli királyé, a déli király kivoltának kérdése is felmerül Dániel 11. fejezetében. Dániel 11. fejezete a médek, a perzsák, majd a görögök idejével kezdődik. Nagyon gyorsan végez a görögökkel, Nagy Sándor birodalma feloszlik négy tábornoka között – ezt mindannyian tudjuk. És mielőtt ez megtörténne, tudjuk, hogy Nagy Sándor uralma két részre szakad, és e két rész – a déli és az északi királyság – képezi a bibliai prófécia tárgyát egészen a 16. versig. A 16. versben a prófécia tárgya továbbra is a déli és az északi király, de a 16. versig a Görög Birodalomról van szó. A 16. versben jön be a képbe a pogány Róma, és ő válik a prófécia főszereplőjévé a 31. versig, amikor a pápaság válik a prófécia tárgyává, és az is marad a fejezet végéig.

És az úttörők megértették, hogy ebben a történetben, amikor egy hatalom Egyiptom felett uralkodik, az a déli király, és amikor egy hatalom Babilont uralja, az az északi király.

Ez az alapvető szabály található meg Dániel 11-ben: **az Egyiptomot uraló hatalom a déli király, a Babilont uraló hatalom az északi király.**

A 16. versben az első lépés a pogány Róma részéről az volt, hogy meghódította Asszíriát. Tehát a 16. versben a pogány Róma az északi király. Általános értelemben a pápaság a 31. versben lesz északi királlyá, de később többet fogunk foglalkozni azzal a történettel, amely szerint Babilon az ő hatalmi székhelyét Sineár földéről Babilonba, Pergamumba, majd Rómába költöztette. Mindenesetre, a 31. versről az északi király a pápaság.

E versek helyes elemzéséhez szükségünk van azon szabály alkalmazására, miszerint a kereszt előtti szó szerint, a kereszt utániak lelkileg értelmezendők. Mert amikor a 40. verset nézzük,

amint már korábban is tettük néhány tanulmányban, a 40. vers a vég idejével kezdődik, ami e bibliavers kontextusában 1798. Tehát a kereszt időpontja utáni történetről van szó, ezért a jelképek lelki értelmét kell keresnünk. Az északi király egy olyan hatalom, amely a lelki Babilont vezeti.

Dániel és a Jelenések könyve egyetlen könyv, egymáshoz tartoznak és kiegészítik, tökéletesítik egymást. Ezek mind olyan állítások, amelyeket White testvérő Dániel és Jelenések könyvére alkalmaz.

A Jelenések könyvében, a 17. fejezetben egy olyan hatalmat találunk, amely a lelki Babilont uralja, ami az 1798-as évben a katolicizmus, a római egyház. Tehát a 40. versben, az 1798-as időszakban, az északi király, a hatalom, amely a lelki Babilont uralja, a pápaság, amely különben összhangban áll a versek sorával a 31. versről kezdve, és eleget tesz annak a szabálynak is, amelyet a Dániel 11. fejezete a déli és az északi király kilétéről felállít. A déli király az a hatalom, amely Egyiptomot uralja, és a kereszt után Jelenések 11:8 Franciaország két tulajdonságára mutat rá a francia forradalom idejében: Sodoma és Egyiptom (a lelki Egyiptom). A hatalom, amely a lelki Egyiptomot uralja az 1798-at követő években – amely különben a 11. fejezet időszaka – az ateista Franciaország.

Tehát a 40. vers elmondja, hogy „a vég idején összetűz vele a déli király”. Összetűz, azaz háborúba száll. 1798-ban az ateista Franciaország háborút indított a pápaság ellen, azzal a hatalommal, amely Babilont uralta. És minden bizonnyal ő képezi a végidei bibliai prófécia központját, és 1798-ban halálos sebet kap az ateista Franciaországtól.

A kezdet és vég

A bibliai próféciaiban léteznek olyan hatalmak, amelyek kettős fényben jelennek meg. Látható, hogy Babilon egyik jellemzője (és Rómának is) az, hogy egy hatalom ülteti trónra, és ugyanaz a hatalom fosztja meg attól.

A hatalom, amely a pápaságot trónra ültette a pogány Róma volt, de az első európai hatalom, amely a pogány Róma munkáját végzi, amint trónra ülteti a pápaságot: Franciaország, az egyház legidősebb fia, a katolikus egyház elsőszülötte. Chlodvig 496-ban, a

hét európai király közül az első, aki meghajolt Róma előtt. Őt követte a többi európai király is egészen 508-ig. Franciaország emelte trónra a pápaságot, és 1798-ban Franciaország az, amely ledönti a trónról – Dán. 11:40.

A bibliai próféciában Franciaország egy olyan hatalom, amely kettős jelentésben jelenik meg. Miből áll ez a kettős jelentés? Őt jelképezi Egyiptom és Sodoma. Ő ültette a pápaságot a föld trónjára, és ő döntötte meg a pápaság trónját.

És a bibliai próféciában az idők végén minden bizonnyal egy kettős hatalom jelenik meg. Felülteti a föld trónjára a pápaságot, és e kettős hatalom dönti is meg a pápaság trónját, és ez a kettős hatalom az Amerikai Egyesült Államok. Erejének két szarva van ... egy változó hatalom, de kettős alakban jelenik meg: republikanizmus és protestantizmus, katonai és gazdasági erő.

Hogyan jutott hatalomra Babilon? Ki juttatta hatalomra Babilont? Ki tette az első Babilont, Nabukodonozor Babilonját a föld trónjára? Profetikus értelemben láthatjuk, hogy Babilont és Rómát mindig kettős hatalom ültette a trónra. Izrael az, amely megelőzte Babilont, és Izrael is egy kettős hatalom: egyrészt Izrael tíz törzse, másrészt Júda és Benjámin, az északi és a déli királyság. A bibliai próféciában Izrael kettős.

De hogyan helyezte Izrael Babilont a föld trónjára? Volt egy király, aki közel járt a halálhoz, de Isten meghosszabbította életét: Ezékiás. És annak jeleként, hogy Isten meghosszabbítja életét, az árnyék visszafelé ment. Ennek következményeként eljöttek hozzá Babilonból, és ahelyett, hogy bemutatta volna Istent, mit tett Ezékiás? Megmutatta Izrael minden csodálatos és dicső dolgát, és ez volt Babilon indítórugója hogy a föld trónjára lépjen.

Izrael kettős hatalom volt a bibliai próféciában. Mi döntötte meg Babilont? A médek és perzsák uralma. Mindig kettős hatalom az, amely Babilont trónra ülteti, és kettős az is, amely ledönti trónjáról.

Franciaország az Egyesült Államok jelképe. Franciaország és a pogány Róma szerepe az Egyesült Államok szerepének párhuzama az idők végén.

A. „De a vég idején [1798-ban] összetűz vele [az északi királlyal, a pápasággal] a déli király [Franciaország],”

B. „és mint a forgósél, úgy megy reá az északi király [a pápaság] ...” (Dán. 11:40)

Korábbi tanulmányunkban olvastunk egy idézetet, miszerint a pápaság egyik tulajdonsága az, hogy sohasem változik. Róma sohasem változik. És a pápaság egyik tulajdonsága az, hogy **sohasem rendelkezett saját katonai erővel**, hanem mindig

külső hatalmak segítették hatalomra. Erről szól Jelenések 13:2, amikor a sárkány a pápaságnak adja erejét. Mindez meg fog ismétlődni a végén.

De a 40. versben, ahol már tudjuk, hogy az északi király a pápaság, azt olvassuk, hogy *szekerekkel és lovasokkal* megy rájuk, és ha egy konkordanciához fordulunk, látjuk, hogy a *szekerek és lovasok* katonai hatalmat jelentenek. Pontosan ott azt is elmondja, hogy szövetségről van szó, hiszen a pápaság sohasem rendelkezett saját katonai erővel.

Hajókat is használ, és ha megfigyeljük a konkordanciában, a hajók gazdasági erőt jelentenek. Ez a szövetség két dolgot egyesít: a katonai és a gazdasági erőt. És amikor „*mint a forgósél, úgy megy reá*”, a héberben levő ige szerint – „*úgy megy reá*” –, hatalmas, elsöprő lendülettel jön, és növekszik. A héber szó növekedésről beszél, és a pápaság egyik tulajdonsága, hogy növekvő. Oly hatalommal támad ellene, oly nagy erővel seperi el, hogy mindez eszünkbe juttatja a Szovjetunió elseprését. Mindenki elcsodálkozott azon a hirtelenségen, ahogyan elesett ... a modern déli király.

Egyébként ha megfigyeljük Dániel 11-ből a déli és az északi király kilétét, amint a történelem áthatja a fejezetet, amikor egy új erő legyőzi Egyiptomot, az lesz a déli király. A történelemben, ha egy másik hatalom legyőzte őt, akkor az vált a déli királlyá. Hasonló a helyzet az északi királlyal is. Amint a történelem előrehaladt, a hatalom, amely Egyiptom földrajzi területét uralta, az volt a déli király, a hatalom, amely Babilon földrajzi területét uralta, az volt az északi király. E szabály alapján a 40. vers elején a déli király az ateista Franciaország, és a végén a Szovjetunió. Következetesek vagyunk Dániel 11 történetében, arra vonatkozóan, hogy ki a déli és az északi király, mert a történelem folyamán változik az első 39 vers történelmi ténye szerint.

És a vers elmondja, hogy amikor a pápaság végre elseperi az ateizmus királyát, a Szovjetuniót, akkor „*betör az országokba*”. Az „*országok*” vonatkozik mindenik országra, amely a Szovjetunió része volt. „*Elözönlí és végigjárja azokat*” – ha megnézzük a héberben az „*előzönlí*” és a „*végigjárja*” meghatározását, vízzel való elmosásra utal.

A bibliai próféciában az árvíz a pápaság, Babilon, Asszírria és Sátán jellemzője: amikor belép, árvízként lép be.

A történelmi feljegyzések bizonyítékai

Hogyan bizonyítjuk be, hogy egy bibliai prófécia beteljesedett, ha nem a történelmi események által?

Meg kell jegyeznünk, hogy amikor e történelem az 1989-es időszakban beteljesedett, azok a világi írók, akik e történelmet feljegyezték, újra és újra úgy

írták körül a Szovjetunió bukását, hogy kiragadtak egy szót a 40. versből, és megjelentették az újságokban és folyóiratokban.

„A próféciák teljeseését közvetlenül igazoló történelmi eseményeket vázoltak fel a nép előtt, és a próféciákban az események jelképes sorozatát látták, mely elvezet a földi történelem végéig. A föld történelmének **legvégső**, világosan feltárt eseményei a **bűn emberének** munkájával kapcsolatosak.” (Szemelvények, 2. kötet, 98. oldal)

A prófécia bizonyítékai a történelmi események. Íme néhány cikk – kis részletek ezek, amelyek a Szovjetunió bukásával foglalkoznak: 1989-ben a Time a következőket írta:

„Amikor IV. Henrik, a Szent Római Birodalom császára eldöntötte, hogy bocsánatot kér VII. Gergely pápától 1077-ben, három napig várt mezítláb a hóban, a canossai (Itália) pápai székhely előtt. Habár Gorbacsovnak az egyházzal való konkordátuma nem volt annyira fáradságos, a **maga módján semmivel sem volt jelentéktelenebb.**” (Time, 1989, december 11 – „Gorby [Gorbacsov] meghajlása a római légiók előtt” – cím az U.S. News & World Report-ban)

„1935-ben Joszif Sztálin, a Szovjetunió teljhatalmú uralkodója egy nem kért tanácsot kapott. Tégy egy engesztelő lépést a Vatikán felé, mondták neki. Túl messzire ment. Az ország katolikusai ellenforradalmat indíthatnak. Sztálin vastag bajusza felnagyította vigyorát: „A pápa? Hát hány hadosztálya van?” Az akkori válasz: egyetlenegy sem. A mostani válasz: **nincs szüksége egyetlenegyre sem.** A kommunizmus fellegrárai sorra összeomlanak.” (Life, 1989. december, „Gorby [Gorbacsov] meghajlása a római légiók előtt” – A kitalált történet)

„Nem sokkal ezelőtt úgy tűnt, hogy a marxista zászlóalj erősebb a kereszt harcosainál. Az 1917-es bolsevik forradalomkor Lenin vallási toleranciát ígért, de terrort indított. „Oroszország vörös lett a mártírok véréből”, mondja Gleb Jakunin atya, az oroszországi ortodoxia legbátrabb vallásszabadság-védője. A bolsevik hatalom első öt évében 28 püspököt és 1200 papot vágott le a vörös sarló. Sztálin fokozta a rémuralmat, és Hruscsov uralkodásának végén a kiirtott papok számát 50.000-re becsülik. A II. világháború után vad, de mégsem oly vérengző üldözés terjedt el Ukrajna és az új szovjet blokk területén, amely egyaránt érintette római katolikusok, protestánsok és ortodoxok millióit.” (Time, 1989. december 4)

Miért fontos az 1917-es év? Mert a 40. versben ez a modern déli király születési dátuma. A Fatima csodája ugyancsak 1917-ben történt. A déli és északi király között pedig valódi háború dúlt, vérontással - ezt mondják a történészek.

„A szovjet elnök és II. János Pál pápa pénteki találkozója a kommunista világ legújabb forradalmi megvalósítása, amelynek létrejöttét a pápa elősegítette, Gorbacsov pedig hagyta megtörténni.” (U.S.A Today, 1989, címlap történet)

Profetikus értelemben a déli király egyik ismertetőjele a forradalom. A déli király – Franciaország, a francia forradalomban született. A modern déli király, a Szovjetunió, a bolsevik forradalomban született. És amikor Oroszország elkezdte kommunista tanításainak terjesztését a világon, elsősorban milyen módszert használt? Beszivárgott az országokba, kialakított egy ellenzékot, majd előidézett egy forradalmat.

„Az államfőkkel való magánbeszélgetésekkel, zárt ajtók mögötti tanácskozásokkal, a másvéleményűekkel, és a zsarnokság ellen indított kitartó propagandával elérte [II. János Pál pápa], hogy olyan politikai változást idézzen elő, amilyen nem volt az Orosz Forradalom óta.” (Life, 1989. december)

A történészek a 40. vers összetűzéséről beszélnek.

Előzönlí

„A szabadságért indított kelet-európai roham édes diadalt jelent II. János Pál számára.” (Life, 1989. december)

„„Az ő [II. János Pál pápa] diadalmas lengyelországi körútja 1979-ben – számol be a lengyel püspök – megváltoztatta a félelem mentalitását, a rendőrségtől és a tankoktól való félelmet, a munkahely elvesztésétől, az előreléptetés sikertelenségétől, az iskolából való kidobástól és az útlevel megszerzésének sikertelenségétől való félelmet. Az emberek megtanulták, hogy ha megszűnik a rendszer iránti félelmük, a rendszer tehetetlenné válik.” Így született meg a „Szolidaritás”¹, az egyház támogatásával, és a pápa olyan barátainak vezetésével, mint Lech Walesa és Tadeusz Mazowiecki, akik később a Szovjet blokk első keresztény kormányfői lettek” (Time, 1989. december 4).

Komoly háború folyt a déli és az északi király között, és Szovjetunió összeomlásakor a világi sajtó bizonyosságtétele a 40. versből meríti a szavakat, és azonos történetet írnak körül, mint amelyiknek megtörténését a 40. vers sugallja.

„II. JÁNOS PÁL DIADALMA – A szabadság áradata, mely Kelet-Európát elárasztotta, válasz legforróbb imáira.” (Life, 1989, december 4)

¹ Solidarność - lengyelül

A szabadság áradata

„Amikor Tadeusz Mazowiecki 1989 augusztusában, 45 év után Lengyelország első nem-kommunista kormányfője lett, megkérdezték tőle, hogy socialista-e. „Én katolikus vagyok”, válaszolta tömören.” (US News and World Report, 1990. május 21)

„A tavaly Litvánia két főpüspöke visszatért az egyházmegyéik élére, miután 53 évet töltöttek belső száműzetésben, és a Vilnius-ban levő katedrális, amelyet korábban művészeti múzeumként használtak, újra istentiszteleti célra használják. Az idén a Belorusz Köztársaság 63 év után megkapta első püspökét. Mindez lehetővé tette Angelo Sodano érsek, a Vatikán külkapcsolatainak felelőse számára, hogy előkészítse Gorbacsov történelmi jelentőségű látogatását a Szent Széknél. A katolicizmusnak tett engedelmények csupán egy részét képezik Gorbacsov vallási szabadelvűségének.” (Time, 1989. december 4)

„Várható, hogy a vallásszabadság újjáéledésével megszűnik az ukrainai katolikus egyház öt millió tagjának törvényenkívülisége, akik 1946-tól titokban gyakorolták vallásukat, mikor is Sztálin parancsára be kellett olvadniuk az oroszországi Ortodox Egyházba. Az ukrainai egyház törvényesítése képezte a pápa elsődleges célját. Szovjetunió hivatalnokai azt mondják, hogy szabaddá teszik az utat azáltal, hogy az ukrainai katolikus egyház bejegyeztetheti magát, akár csak a többi vallásos csoportosulás az új Szovjet törvény szerint.” (US News and World Report, 1989. december 11.)

Forgószél: elsőpró áradat

A Newsweek folyóirat, 1989. december 25-i számában „A forgószél napjai” cím alatt pontról pontra elemzi azokat a belső eseményeket, amelyek hozzájárultak a Szovjetunió bukásához. Sok információt nyújt a kíváncsi olvasónak.

„A forgószél napjai” **Cím a Newsweek-ből, 1989. december 25.**

„Mindazon események közül, amelyek 1989-ben megrázták a szovjet blokkot, egyik sem bír oly nagy történelmi jelentőséggel – sem oly hihetetlen –, mint a következő héten történő baráti találkozás Vatikán városában. Ott, az Apostoli Palota XVI. századi tágas könyvtárának termében, a világateizmus cárja, Mihail Gorbacsov Krisztus helytartójával, II. János Pál pápával fog találkozni. A pillanat feszültségét nem csupán az okozza, hogy János Pál elősegítette lengyel szülőföldjén a szabadság tüzeinek lángra lobbantását, amely futótűzként söpört végig egész Kelet-Európán. Mi több, e két férfi találkozója jelképezi a XX. század legdrámaibb lelki háborújának végét ... azon konfliktusét, amelyben a kommunizmus látszólag ellenállhatatlan ereje harcolt

a kereszténység megingathatatlan célpontjával.” (Time, 1989. december 4.)

Vannak hetedik napot ünneplő adventisták, akik nem akarják elismerni, hogy a 40. vers lelki háborúról beszél, de a történelem szerint igenis lelki háború dúlt.

„Habár Gorbacsov elnéző eljárás módja volt az azonnali oka a szabadság azon láncreakciójának, amely az utolsó néhány hónapban egész Kelet-Európán végigsöpört, hosszútávon a legnagyobb érdem II. János Pálé.” (Time, 1989. december 4.)

Hatalmas elsőprézés

„**SZENT SZÖVETSÉG**”, Time, 24. február 1992, címlap.

„Egyedül Ronald Reagan elnök és II. János Pál pápa volt jelen 1982. június 7-én, egy hétfői napon a Vatikán könyvtárában. Ez volt első találkozásuk, és társalgásuk 50 percet tartott... E találkozót alkalmával Reagan és a pápa megegyeztek abban, hogy titkos hadjáratot indítanak a kommunista birodalom feloszlásának siettetésére.

Richard Allen, Reagan első nemzetbiztonsági tanácsosa így nyilatkozik: „**Ez volt minden idők legnagyobb titkos szövetsége ...**” „Reagan nagyon egyszerű, de szilárd nézőponttal jött”, mondja Bobby Inman Admirális, a CIA volt helyettes igazgatója. „Alapvető pontot jelentett az, hogy meglátta a kommunizmus bukását, és erőteljesen elősegítette azt.” Az 1982-es esztendő első felében egy **ötrészes stratégia** alakult ki azzal a céllal, hogy összedöntse a szovjet gazdaságot:

(1) Az **Egyesült Államok védelmének kiépítése** – ami már folyamatban volt – azzal a céllal, hogy túl költséges legyen a szovjetek számára a katonai versengés az Egyesült Államokkal. A Reagan kezdeményezte Védelmi Stratégia, az ún. Csillagok Háborúja jelentette a stratégia lényegét.

(2) **Rejtett ténykedések**, azzal a céllal, hogy bátorítsák a reform mozgalmakat Magyarországon, Csehszlovákiában és Lengyelországban.

(3) A Varsói Szerződés államainak **pénzügyi támogatása** azzal a feltétellel, hogy védjék az emberi jogokat és reformokat vezessenek be a politikai életben és a szabad-piacon.

(4) A Szovjetunió **gazdasági elszigetelése**, és a nyugati és japán technológia Moszkvától való visszatartása. A vezetőség arra összpontosított, hogy megtagadja a Szovjetuniótól azt, ami a XXI. század legnagyobb valutaforrását jelentette volna: jövedelmet egy olyan transzkontinentális vezeték-hálózatból, amely Nyugat-Európát látta volna el földgázzal.

(5) A Szabadság Rádió, az **Amerika Hangja** és Szabad Európa egyre gyakoribb felhasználása arra,

hogy a vezetőség üzenetet küldjön Kelet-Európa népeinek. A nagy és szerencsés vezetőkhöz hasonlóan **a pápa és az elnök a történelem erőit saját céljaira használta fel.**” (Time, 1992. február 4, 29-30. oldal)

Más alkalommal maga Ronald Reagan beszélt arról, hogy miért akarta ezt: miért hitte, hogy a Szovjetunió gonosz hatalom volt. Meg volt győződve, hogy a Szovjetunió, a gonosz hatalom, a bibliai prófécia Antikrisztusa. És van egy idézet a Prófétaság Lelkében, ahol White testvérnő elmondja, hogy mindazok, akik zavaros képet alkotnak az Antikrisztus kilétéről, az Antikrisztus oldalán végzik. És íme egy amerikai elnök, aki protestánsnak vallja magát, és zavarban volt az Antikrisztus kilétével kapcsolatban... Hol végzi? Titkos szövetséget (egy Szent Szövetséget) köt a bibliai prófécia Antikrisztusával!

A rejtett hadműveletekhez többek között az is hozzátartozott, hogy pénzt csempészték a „**Szolidaritás**” fenntartására. Mennyi pénzt? 50 millió dollárt. Kézpénzben. El tudjátok-e képzelni, hogy az 50 millió dollár mennyi pénzt jelentett Lengyelországban az 1980-as években? 50 millió dollár ma is rengeteg pénz, de Lengyelországban, az 1980-as években temérdek pénz volt.

„Szekerek, lovasok és sok hajóval ...”

„1981-ben a kommunista blokk újabb sokkban részesült. Egy új amerikai elnök, Ronald Reagan, ígéretéhez híven ahelyett, hogy kiengesztelte volna őket, szembeszállt a szovjetekkel. A következő években felgyorsította a fegyverkezés ritmusát, bejelentette a Védelmi Stratégiai Kezdeményezést (SDI²), úrrendszer kiépítését szorgalmazta, amely védelmet biztosít rakétatámadás esetén. Kommunista-ellenes lázadókat támogatott Nicaraguában, Angolában, Kambodzsában és Afganisztánban. Amerikai csapatokkal felszabadította Grenada szigetét a kommunista zsarnokság alól. A szovjet önbizalom megrendült ...

A Nyugat-Európaiak is nyomást gyakoroltak a szovjetekre. A NATO rohamosan fejlődött a katonai korszerűsítés területén. A német szavazók megvetették a szovjet „békedalokat”, és olyan kormányt választottak, amely megszavazta a közép-távhatású rakéták felállítását ... Amerika és a nyugati szövetségesek **katonai nyomása** a szovjeteket meghátrálásra kényszerítette.” (Reader’s Digest, 1990. március)

Hajók – gazdasági tényezők

„Gorbacsov tudatában volt annak, hogy a politikai és **gazdasági túlélése** a szovjet nép

jóindulatán múlik, akik között a keresztények száma mindig meghaladta a kommunistákét. Azonkívül, Gorbacsovnak **szüksége** volt nyugati együttműködésre is, jegyzi meg Mark atya, egy moszkvai reform-beállítottságú ortodox pap, aki Gorbacsov programját a Szovjetunió belülről „a **szükségszerű külpolitika eredményének**” minősítette.” (Time, 1989. december 4.)

„A 80-as években **a mindig is eredménytelennek bizonyuló kommunista gazdaság megbukott.** Azelőtt luxuscikkekből és fogyasztói termékekből szenvedett hiányt. Most az alapvető cikkek hiánya még inkább súlyosbította a helyzetet. Amikor a szovjet bányászok 1989-ben sztrájkolni kezdtek, követelésük magába foglalta a szappant, a WC-papírt és a cukrot is.” (Reader’s Digest, 1990. március)

Szovjetunió reménye abban az időben az volt, hogy gázvezetéket húzzanak az Ural hegységen át, hogy földgázt adhassanak el. Miből épült ez a vezetékrendszer? Amerikai pénzzel! Az amerikaiak kölcsönözték nekik, de amikor Reagan lett az elnök, ezt mondta: „**Nem adunk több pénzt**”. És a vezetékterv megállt ott, félúton, és a pénzszerzés ezen lehetősége megszűnt. Reagan meghúzta a hurkot gazdasági és katonai értelemben, és nem véletlenszerűen, hanem megfontoltan tette, a terv szerint, amelyet a római pápával, a bibliai prófécia Antikrisztusával lefektetett.

„Gorbacsov számára a balti országok forrongása nem csak egy kis sarkát rázta meg annak a birodalomnak, amelyet Lenin és Sztálin kiépített, hanem a birodalom alapjait is megrengette. A nemzetiségi kérdés sok mindennek a potenciális szétbontója, kezdve a **gazdaság szétmorzsolásával**, egészen az erőszakos faji összezapásokig, és arra mutat, hogy a Szovjet Birodalom lélegzetállító szétesése nem áll meg a szovjet határnál. **Amint a gazdasági helyzet megromlik**, és a hiány megnövekedik, vele együtt megnő a kommunizmusból és magából Gorbacsovból való kiábrándulás, és ellenséges köztársaságok, nemzetiségek és érdekcsoportok fognak versenyezni egyre hevesebben a politikai hatalomért és a szovjet gazdaság megosztásáért. A korrupció és bűncselekmények elburjánzanak; a bányászok és vasúti munkások azzal fenyegetnek, hogy elvágják az üzemanyag-ellátást a kemény tél alatt; Azerbajdzsán felszedi a síneket az örmény enkláve határánál; a gazdálkodók felhalmozzák az élelmet, és a városok polcai üresen maradnak.” (US News and World Report, 1990. január 15.)

„A pápa segítségével megalakult a „Szolidaritás” (lengyel munkás egyesület). II. János Pál pápa üzenetet küldött Moszkvába, hogy ha a szovjet erők megszüntetik a „Szolidaritást”, Lengyelországba megy, és a nép mellé fog állni. A

² Strategic Defense Initiative

szovjeteket mindez annyira megriasztotta, hogy összeesküvést szőttek a pápa meggyilkolására ... A pápa figyelmeztette a Szolidaritás vezetőit, különösképpen barátját, Lech Walesat, hogy lassabban nyomuljanak előre. És úgy tettek. 1988-ban Wojciech Jaruzelszki tábornok, a lengyel kommunista vezető egy ajánlattal ment hozzájuk. A Szolidaritás ragaszkodott a szabad választáshoz, amely meghozta számára a szavazatok 80 százalékát. Amikor a kommunista kormány megbukott, a Kelet-Európára való befolyás áramütésként hatott.” (Reader’s Digest, 1990. március)

Mivel felismerték, hogy ő kicsoda, meg voltak ijedve tőle ... A valóságban ez volt az ok, amiért bérgyilkost alkalmaztak, hogy megölje. Csakhogy a bérgyilkos elvétette. Nem ölte meg, hanem halálosan megsebesítette.

„1981 májusában nagyszámú hallgatóság jelenlétében a Szent Péter téren, II. János Pál pápát meglőtte és súlyosan megsebesítette Mehmet Ali Ağa. Az azonnali elmélet szerint a fegyveres férfit a keleti blokk összeesküvői küldték Bulgáriából, és a szovjet titkosrendőrség szponzorizálta. Céljuk: **elhallgattatni azt, aki képes megrázni a nemzetközi kommunizmus alapjait**” (Life, 1989. december)

Korábban már volt dolguk vele, és tudták, hogy ez az ember az, aki gondokat okozhat. És amikor végül a Szovjetunió megbukott, és a feljegyzések

elkezdtek napvilágra jönni, fel van jegyezve a történelemben, hogy valóban bérgyilkost fizettek.

„Lengyelországban a szabadság-mozgalom már közel három évtizeddel ezelőtt megszületett, amikor **Krakkó püspöke** engedélyt kért egy új templom felépítésére. Amikor a kommunista hivatalnokok megtagadták kérését, a püspök egy hatalmas keresztet állíttatott fel, és szabadtéri miséket tartott. A kommunisták azonban ledöntötték. Az egyháztagok azonban újra és újra felállították egy új keresztet, míg a kommunisták végül feladták.” (Jubilee, 1990. április)

A történelem ezen pontja volt az a dominódarab, amely beindította a Szovjetunió bukását. És ki volt akkor Krakkó püspöke? A későbbi II. János Pál pápa!

„**HAJSZÁL HÍJÁN HALOTTAK MINDKETTEN** ... Első találkozásuk alkalmával Reagan és II. János Pál olyasmiről beszélgettek, amely közös volt bennük: mindketten túléltek egy-egy gyilkossági merényletet. 1981-ben a két merénylet között csupán 6 hét telt el, és mindkettő meggyőződése az volt, hogy Isten különleges küldetés elvégzése végett mentette meg őket a haláltól, és hogy **„túlélésük csodának”** köszönhető” (Time magazine, 1992. február 24)

Ámen